

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 91/17
Luxemburg, 6 septembrie 2017

Hotărârea în cauzele conexate C-643/15 și C-647/15
Slovacia și Ungaria/Consiliul

Curtea respinge acțiunile introduse de Slovacia și de Ungaria împotriva mecanismului provizoriu de transfer obligatoriu al solicitanților de azil

Acest mecanism contribuie efectiv și în mod proporțional astfel încât Grecia și Italia să poată face față consecințelor crizei migrației din anul 2015

Pentru a răspunde la criza migrației care a afectat Europa în cursul verii anului 2015, Consiliul Uniunii Europene a adoptat o decizie¹ pentru a sprijini Italia și Grecia să facă față aflului masiv de migranți. Această decizie prevede transferul, din aceste două state membre către celelalte state membre ale Uniunii și pe o perioadă de doi ani, al unui număr de 120 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională.

Decizia atacată a fost adoptată în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE, care prevede că, „[În cazul în care unul sau mai multe state membre se află într-o situație de urgență caracterizată de un afl brusc de resortisanți din țări terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei, poate adopta măsuri provizorii, în beneficiul statului sau al statelor membre în cauză. Acesta hotărăște după consultarea Parlamentului European”.

Slovacia și Ungaria care, la fel ca Republica Cehă și România, au votat în cadrul Consiliului împotriva adoptării acestei decizii² solicită Curții de Justiție anularea ei invocând, pe de o parte, motive prin care se urmărește să se demonstreze că adoptarea sa este viciată de erori de natură procedurală sau legate de alegerea unui temei juridic inadecvat și, pe de altă parte, că aceasta nu este de natură să răspundă crizei migrației și nici nu este necesară în acest scop.

În cursul procedurii în fața Curții, Polonia a intervenit în susținerea Slovaciei și a Ungariei, în timp ce Belgia, Germania, Grecia, Franța, Italia, Luxemburg, Suedia și Comisia au intervenit în susținerea Consiliului.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, **Curtea respinge acțiunile introduse de Slovacia și de Ungaria în totalitate.**

Mai întâi, Curtea respinge argumentul potrivit căruia ar fi trebuit să fie aplicată procedura legislativă³ din cauză că articolul 78 alineatul (3) TFUE prevede consultarea Parlamentului European atunci când este adoptată o măsură întemeiată pe dispoziția menționată. În această privință, Curtea constată că procedura legislativă poate fi aplicată numai în cazul în care o dispoziție a tratatelor face trimitere în mod expres la aceasta. Or, articolul 78 alineatul (3) TFUE nu conține nicio trimitere expresă la procedura legislativă, astfel încât decizia atacată **a putut să fie adoptată în cadrul unei proceduri fără caracter legislativ** și constituie, în consecință, un act fără caracter legislativ.

În același context, Curtea se pronunță în sensul că articolul 78 alineatul (3) TFUE permite instituțiilor Uniunii **să adopte toate măsurile provizorii necesare pentru a răspunde** în mod efectiv și rapid **unei situații de urgență caracterizate de un afl brusc de persoane**

¹ Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 248, p. 80).

² Finlanda s-a abținut în cadrul votului, în timp ce celelalte state membre au votat în favoarea adoptării deciziei.

³ Procedura legislativă ordinară sau procedura legislativă specială, ambele prevăzute la articolul 289 TFUE.

strămutate. Aceste măsuri pot de asemenea să deroge de la actele legislative, cu condiția, în special, ca acestea să fie încadrate în privința domeniului lor de aplicare material și temporal și să nu aibă nici ca obiect, nici ca efect înlocuirea sau modificarea, în mod permanent, a unor asemenea acte, cerințe care sunt îndeplinite în speță.

Curtea precizează deopotrivă că, întrucât decizia atacată constituie un act fără caracter legislativ, **adoptarea sa nu era supusă cerințelor privind participarea parlamentelor naționale și caracterul public al deliberărilor și al votului în cadrul Consiliului** (aceste cerințe nefiind aplicabile decât în cazul actelor legislative).

În continuare, Curtea arată că domeniul de aplicare temporal al deciziei atacate (și anume între 25 septembrie 2015 și 26 septembrie 2017) este delimitat precis, astfel încât nu poate fi repus în discuție caracterul său provizoriu.

În plus, Curtea se pronunță în sensul că **concluziile Consiliului European din 25 și 26 iunie 2015**, potrivit cărora statele membre trebuie să decidă repartizarea persoanelor având în mod clar nevoie de protecție internațională „prin consens” și „reflectând situațiile specifice ale statelor membre”, **nu puteau împiedica adoptarea deciziei atacate.** Astfel, aceste concluzii priveau un alt proiect de transfer care urmărea, ca răspuns la aflulul de migranți constatat în primele șase luni ale anului 2015, repartizarea unui număr de 40 000 de persoane între statele membre. Acest proiect a făcut obiectul Deciziei 2015/1523⁴, iar nu al deciziei contestate în prezenta cauză. Curtea adaugă că regulile privind votul prevăzute de tratate nu pot fi modificate, în niciun caz, de Consiliul European.

Mai mult, Curtea constată că, deși au fost aduse modificări substanțiale la propunerea de decizie inițială a Comisiei, în special cele referitoare la punerea în aplicare a solicitării Ungariei de a nu figura pe lista statelor membre beneficiare ale mecanismului de transfer⁵ și la calificarea acestei țări drept stat membru de transfer, **Parlamentul a fost informat în mod corespunzător despre aceste modificări înainte de adoptarea rezoluției sale din 17 septembrie 2015**, împrejurare ce i-a permis să țină seama de acestea în rezoluția sa. În această privință, Curtea subliniază că celelalte modificări aduse după această dată nu au afectat esența însăși a propunerii Comisiei.

În plus, Curtea se pronunță în sensul că **Consiliul nu avea obligația să adopte decizia atacată în unanimitate** chiar dacă, în vederea adoptării modificărilor amintite anterior, a trebuit să se îndepărteze de la propunerea inițială a Comisiei. Astfel, Curtea constată că propunerea modificată a fost aprobată de Comisie prin intermediul a doi dintre membrii săi care aveau abilitarea dată de colegiu în acest scop.

Pe de altă parte, Curtea consideră că mecanismul de transfer prevăzut de decizia atacată **nu constituie o măsură care ar fi vădit necorespunzătoare să contribuie la atingerea obiectivului acesteia**, și anume sprijinirea Greciei și a Italiei să facă față consecințelor crizei migrației din anul 2015.

În această privință, Curtea apreciază că **validitatea deciziei nu poate fi repusă în discuție pe baza unor considerații retrospective privind gradul său de eficiență.** Astfel, atunci când legiuitorul Uniunii trebuie să aprecieze efectele pentru viitor ale unei noi reglementări, aprecierea sa nu poate fi repusă în discuție decât dacă se dovedește a fi vădit eronată în raport cu elementele de care dispunea la momentul adoptării acestei reglementări. Or, această situație nu se regăsește în speță, întrucât Consiliul a recurs, pe baza unei examinări în detaliu a datelor statistice disponibile în acea perioadă, la o analiză obiectivă a efectelor măsurii asupra situației de urgență în discuție.

⁴ Decizia Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 239, p. 146).

⁵ Ungaria afirmă că a refuzat să fie calificată drept stat membru beneficiar al mecanismului de transfer pentru a evita să fie considerată statul membru responsabil de examinarea cererilor de azil care ar fi trebuit introduse în statul membru în care migranții au intrat efectiv pe teritoriul Uniunii.

În acest context, Curtea observă în special că numărul redus de transferuri efectuate până în prezent în cadrul aplicării deciziei atacate poate fi explicat printr-un ansamblu de elemente pe care Consiliul nu putea să le prevadă la momentul adoptării acesteia, **printre care**, mai ales, **lipsa cooperării anumitor state membre**.

În sfârșit, Curtea constată că Consiliul nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că **obiectivul urmărit de decizia atacată nu putea fi atins prin măsuri mai puțin restrictive. Astfel, Curtea statuează că Consiliul nu și-a depășit marja largă de apreciere atunci când a apreciat că** mecanismul prevăzut de Decizia 2015/1523, prin care se urmărea deja transferul în mod voluntar al unui număr de 40 000 de persoane, nu ar fi suficient pentru a face față afluxului fără precedent de migranți care a avut loc în lunile iulie și august 2015.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția în cauză trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea actului.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106